

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wniosków i realizacji umów o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej oraz o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy
Autor	Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Projekt z dnia	29 lipca 2025 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bernadeta Skóbel
e-mail	bs@zpp.pl
tel.	18 477 86 01

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	§ 2 ust. 1	Postuluje się dodanie zapisu polegającego na wyliczeniu wnioskodawców, w celu uproszczenia dalszej treści rozporządzenia.	Dzięki dodaniu takiego zapisu, w dalszych przepisach wystarczające będzie wskazanie „wnioskodawcy” zamiast każdorazowego wymieniania osób z tego kręgu. Zmiana zagwarantuje precyzyjność i przejrzystość przepisów, jak również umożliwi jednoznaczne ustalenie statusu wnioskodawcy, co ograniczy ryzyko błędnej kwalifikowalności, zwłaszcza w przypadku podmiotów nietypowych.		

2.	§ 2 ust. 1	Właściwość miejscowa bezrobotnego ubiegającego się o środki na podjęcie działalności gospodarczej, może budzić wątpliwości. Proponuje się, aby o środki na dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej mogły ubiegać się osoby bezrobotne zarejestrowane w danym PUP.	Nie ulega wątpliwości, że bezrobotni rejestrują się w danym PUP, aby otrzymać konkretne wsparcie m.in. na dofinansowanie na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Tym samym, uporządkowanie tej kwestii pozwoli także na płynność pracy doradców z klientami urzędu. Warto nadmienić, że praca z klientem „z zewnątrz” może wprowadzić niepotrzebne zamieszanie, jeśli wcześniej dany klient współpracował z innym doradcą zawodowym oraz doradcą ds. zatrudnienia. Trudności mogą wynikać także z racji możliwych braków dostępnej dokumentacji dotyczącej danego bezrobotnego (aktualnie w urzędach nie mamy do czynienia z pełną elektronizacją takich dokumentów), a także z ograniczonych środków Funduszu Pracy – dlatego konieczność dofinansowania osób bezrobotnych niezarejestrowanych w danym PUP wydaje się bezzasadna. Co więcej, składanie wniosków ze względu na miejsce planowanej działalności gospodarczej zwiększy ilość składanych wniosków i tym samym wydłuży czas ich weryfikacji.		
----	------------	--	---	--	--

3.	§ 2 ust. 3 pkt 1 lit. c	Proponuje się wykreślenie zapisu, w celu zapobiegania gromadzenia nadmiarowych danych.	Ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia w art. 55 nie przewiduje do rejestracji podawania danych takich jak seria i numer dowodu osobistego. Wcześniej urzędy zostały zobligowane do usuwania danych o serii numerze dowodu osobistego z systemu obsługi osób bezrobotnych Syriusz. Mielibyśmy do czynienia z niepotrzebnym gromadzeniem informacji, które z racji określonego czasu ważności dokumentu mogą stać się nieaktualne na dzień podpisania umowy chociaż w dniu złożenia wniosku o dofinansowanie dowód osobisty był jeszcze aktualny. Wystarczy identyfikacja w oparciu o PESEL – lit. b w pkt 1. Ponadto, należy unikać gromadzenia danych nadmiarowych.		
4.	§ 2 ust. 3 pkt 5	Proponuje się usunięcie zapisu „chyba, że działalność będzie wykonywana mobilnie.” Ponadto, prosimy o doprecyzowanie jaki adres powinien wpisać przyszły przedsiębiorca przy działalności mobilnej do CEiDG – czy to np. adres do doręczeń? W przypadku działalności wykonywanej mobilnie wnioskodawca powinien wskazać adres, pod którym możliwe będzie przeprowadzenie kontroli chociażby w zakresie posiadania zakupionego z dotacji sprzętu.	Brak jest w projekcie rozporządzenia wskazania, że osoba bezrobotna zobowiązuje się do wskazania adresu przechowywania sprzętu zakupionego w ramach dofinansowania. Brak ww. adresu utrudnia kontrolowanie realizacji zawartej umowy oraz dochowanie przejrzystości wydatków publicznych.		
5.	§ 2 ust. 3 pkt 8	Proponuje się wykreślenie fragmentu o pozyskaniu lokalu.	Pozyskanie lokalu może być przeważającym kosztem dofinansowania na otworzenie działalności gospodarczej (zakup		

		Ponadto proponuje się rozbić wydatków na cenę brutto i netto.	lokalu, garażu, itp.). Z kolei w przypadku wynajmu wnioskujący mogą uwzględniać koszt wynajmu lokalu na np. cały rok, co będzie w późniejszym etapie niemożliwe do rozliczenia w terminie określonym w umowie. Dotychczas opłaty dotyczące pozyskania lokalu były po stronie wnioskującego. Pozyskanie lokalu jest szerokim pojęciem i może być różnie interpretowane. Rozbicie netto/VAT/brutto jest najbardziej potrzebne w wydatkach pokrywanych z dofinansowania i na etapie rozliczania, ponieważ Urząd musi weryfikować kwalifikowalność VAT i wysokość refundacji czy dotacji.		
6.	§ 2 ust. 3 pkt 9	W przypadku kalkulacji kosztów prowadzenia działalności do rozważenia rezygnacja z podawania podatku VAT i cen netto.	Jak wskazano wyżej rozbić netto/VAT/brutto jest najbardziej potrzebne w wydatkach pokrywanych z dofinansowania i na etapie rozliczania natomiast wymaganie takiego rozbić w pełnej kalkulacji kosztów jest zbędne dla pozycji opłacanych z własnych środków lub już posiadanych, a generuje dodatkową pracę i ryzyko błędów na tym etapie.		
7.	§ 2 ust. 4 pkt 3	Sugerujemy uzupełnienie przepisu o okres jaki minął od niewykonywania działalności gospodarczej za granicą.	Zgodnie z brzmieniem przepisu prowadzenie kiedykolwiek działalności gospodarczej za granicą powoduje brak możliwości o staranie się o środki. Wydaje się, że tego typu ograniczenie nie zachęca chociażby Polaków do powrotu z emigracji. Poza tym wątpliwe jest, w jaki sposób urzędy mają zweryfikować takie oświadczenia.		

8.	§ 2 ust. 4 pkt 7	Przepis może budzić wątpliwości. Nie jest jasne czy intencją było to, aby jednocześnie nie były procedowane w różnych powiatach wnioski tej samej osoby, czy ograniczenie sytuacji, w której dana osoba po odmowie otrzymania dofinansowania w powiecie X będzie składała wniosek w kolejnych powiatach.			
9.	§ 2 ust. 5 i 6	W obu przepisach powinno być odwołanie do ust. 4 a nie do ust. 3.			
10.	§ 2 ust. 7	Proponujemy, aby treść ust. 7 przenieść do ust. 4 poprzez dodanie pkt 8 i 9, oraz w ust. 5 i 7 oraz w §3 ust. 1 pkt 2 dokonać zmiany poprzez odwołanie się również do dodatkowych punktów.	Celem jest uporządkowanie przepisów i wskazanie w jednej jednostce redakcyjnej wszystkich dokumentów i oświadczeń jakie powinny być załączone do wniosku.		
11.	§ 3 ust. 1	Proponuje się dodanie, iż Starosta może przyjąć dodatkowe kryteria do oceny wniosku.	Takie dodatkowe kryteria muszą być określone z uwagi na limitowane środki.		
12.	§ 4 ust. 2 pkt 1	Propozycja dookreślenia terminu w postaci zapisu np. "28 dni" do kiedy należy rozpocząć działalność gospodarczą, względnie podanie konkretnej daty w treści umowy zawieranej z wnioskodawcą.	Termin 28 dni jest również odzwierciedleniem wskaźnika rezultatu liczonego w projektach niekonkurencyjnych EFS+ przy uczestnikach kończących udział w projekcie i uzyskujących wsparcie w postaci dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej". Zapis ten daje również możliwość swobodnego wyboru daty rozpoczęcia działalności po podpisaniu umowy z urzędem pracy, bez konieczności aneksowania umów, w przypadku zmiany daty rozpoczęcia działalności.		
13.	§ 4 ust. 5, § 8 ust. 5	Rozszerzenie zapisu o możliwość złożenia wniosku o wprowadzenie zmian w szczegółowej specyfikacji	Takie rozwiązanie funkcjonowało do tej pory, umożliwiając staroście dokonanie oceny i możliwości		

		nie tylko przed rozliczeniem, ale także razem z nim.	wprowadzenia zmian w harmonogramach zakupów wraz ze złożonym oświadczeniem. Należy zauważyć, że termin akceptacji „przed złożeniem oświadczenia” powoduje, że wnioskodawca, składający wniosek o akceptację wydatków odbiegających od zawartych w szczegółowej specyfikacji tuż przed złożeniem rozliczenia (dzień przed) będzie oczekiwał odpowiedzi na „już” – a wniosek wysłany elektronicznie po godzinach pracy urzędu nie będzie możliwy do załatwienia. To nie są sytuacje incydentalne, lecz urzędowa codzienność. Złożenie takich wniosków w terminie najpóźniej do dnia rozliczenia daje możliwość spokojnej analizy w oparciu o już faktycznie posiadane dokumenty.		
14.	§ 4 ust. 6	Zmiana terminu zwrotu niewydatkowanych środków, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2 ustawy – np. na termin 7 dni od dnia uznania prawidłowości złożonego rozliczenia otrzymanych środków.	W większości przypadków osoby składają rozliczenia w ostatnich dniach obowiązującego terminu, co powoduje trudność w dokładnej weryfikacji niewydatkowanej kwoty. Zdarza się, że w jednym czasie do PUP wpływa kilka/kilkanaście rozliczeń, co fizycznie uniemożliwia weryfikację w jednym czasie i przy jednoczesnym określeniu kwoty do zwrotu przez bezrobotnego.		
15.	§ 5 ust. 2	Wprowadzenie wsparcia w kwocie netto ewentualnie skrócić czas monitorowania do 3 lat. Ponadto konieczne jest określenie sposobu postępowania w sytuacji	W związku z projektem rozporządzenia dotyczącym składania wniosków oraz realizacji umów o dofinansowanie rozpoczęcia działalności gospodarczej i refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia		

		braku możliwości rozliczenia podatku.	stanowiska pracy wprowadzono obowiązek corocznego monitorowania odliczenia podatku VAT przez wnioskodawcę – aż do upływu pięcioletniego terminu przedawnienia tego prawa. Zgodnie z art. 152 i 156 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w tym okresie jest obowiązek dochodzenia zwrotu należnego podatku. Zakładając, że wnioskodawca prowadzi działalność przez 12 miesięcy i prawidłowo się z umowy rozliczy, to trzyletni termin przedawnienia liczony jest właśnie od zakończenia realizacji umowy. W sytuacji, gdy wnioskodawca odliczy VAT po upływie czterech lat jest wątpliwość co po podstawy prawnej do żądania jego zwrotu. Analogiczna sytuacja dotyczy również refundacji. Zmiana pozwoli na ograniczenie obowiązku długoterminowego monitorowania umów przez urzędy pracy. Ich monitorowanie przez okres 5 lat powoduje zwiększenie ryzyka błędów oraz wprowadza nadmierne obciążenie sprawozdawcze i kontrolne, nieproporcjonalne do skali wsparcia. Wypłacanie środków w kwocie brutto, które mogą podlegać zwrotowi z tytułu odliczenia VAT w przyszłości, oznacza tymczasowe nadfinansowanie beneficjenta i ryzyko niepełnego odzyskania środków. Z punktu widzenia ustawy o finansach publicznych oraz dyscypliny finansów publicznych, taka konstrukcja nie zapewnia		
--	--	---------------------------------------	--	--	--

			optymalnego wykorzystania środków. Zmiana taka pozwoli na ujednolicenia praktyki z innymi instrumentami, które wsparcie jest wypłacane w kwocie netto. Zmniejszy to również odpowiedzialność jaka została nałożona na urzędników. Obecna praktyka wymusza na urzędach pracy prowadzenie ewidencji, analiz, kontroli dotyczących ewentualnych zmian statusu podatkowego beneficjenta przez okres 5 lat od udzielenia refundacji. Błąd w takiej ocenie może skutkować nawet odpowiedzialnością dyscyplinarną lub finansową po stronie pracownika urzędu.		
16.	§ 6 ust. 1	W przepisie nie zostały uwzględnione przedsiębiorstwa społeczne i podmioty świadczące usługi rehabilitacyjne.	Przepis nie określa, czy przedsiębiorstwo społeczne i podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne mogą złożyć wniosek do starosty właściwego ze względu na swoją siedzibę albo ze względu na stałe miejsce wykonywania działalności albo ze względu na miejsce wykonywania pracy przez skierowanego bezrobotnego lub skierowanego opiekuna.		
17.	§ 6 ust. 3 pkt 6 i 7	Analogiczna uwaga jak do §2.			
18.	§ 6 ust. 5 pkt 2 lit. c	Ujednolicenie wymogów wynikających z Rozporządzenia z wymogami instytucji kontrolujących (audyty, Krajowej Administracji Skarbowej). Ponadto przepis należy uzupełnić o oświadczenie o niezaleganiu z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenie społeczne rolników	Wg. rozporządzenia podmiot do wniosku o refundację ma załączyć oświadczenia o niezaleganiu ze składkami ZUS i US. Natomiast sprawdzające dotację organy kontrole (audyt, kas) wymagają dodatkowo przedstawienia przez przedsiębiorców zaświadczeń, o które przedsiębiorca ma występować na dzień kontroli. Rodzi		

		lub na ubezpieczenie zdrowotne (art. 155 ustawy).	to konflikty na linii Urzędy Pracy - przedsiębiorcy.		
19.	§ 8 ust. 2	Umożliwienie indywidualnego dostosowania terminu rozliczenia do faktycznego przebiegu wydatkowania środków, tj. jak było to dotychczas w praktyce PUP, z jednoczesnym pozostawieniem dwumiesięcznego (lub dłuższego) terminu, w którym mogłoby się to odbyć najpóźniej.	Wcześniejsze złożenie rozliczenia pozwoli wcześniej stwierdzić utworzenie stanowiska pracy i umożliwi wcześniejsze zatrudnienie pracownika. Przy proponowanej zmianie maksymalny termin 2 miesięcy (choć dobrze byłoby rozważyć termin 3 miesięcy, gdyż często pozyskanie odpowiedniego sprzętu trwa długo) pozostaje, więc nie ma ryzyka przeciągania procedur. Proponowany w projekcie zapis może powodować, że przedsiębiorca będzie musiał czekać ponad 2 miesiące na zatrudnienie pracownika, nawet jeśli stanowisko i zakupy są gotowe dużo wcześniej. Zapis ustanawiający sztywny okres 2 – miesięczny na rozliczenie refundacji jest niekorzystny dla urzędów w przypadku umów zawieranych przed końcem roku, gdzie termin rozliczenia może wykraczać poza rok kalendarzowy. Możliwość umownego ustalania terminu (krótszego) złożenia rozliczenia pozwoli urzędowi wydatkować środki w danym roku.		
20.	§ 8 ust. 4	Proponuje się, aby w przypadku refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy przyznać refundację oraz rozliczać w kwocie netto.	Jeżeli wnioskodawcy przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, rozliczenie otrzymanych środków obejmuje wydatki bez podatku od towarów i usług.		

21.	§ 8 ust. 6	Ujednolicenie przepisu z brzmieniem ustawy i uszczególnienie zadań spoczywających na PUP.	Brzmienie przepisu nie jest zgodne z art. 79 ust. 1 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Ponadto zwracamy uwagę na brak odpowiednich narzędzi do weryfikacji przez PUP, czy dany podmiot otrzymał wcześniej środki publiczne.		
22.	§ 9 ust. 2	Proponuje się zwolnić Urzędy Pracy z obowiązku monitorowania (czy kontrahent nabył prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego) oraz sprawdzania (czy dokonał zwrotu równowartości podatku od towarów i usług zakupionych w ramach refundacji jeżeli nabył takie prawo) po zakończeniu 12 lub 18 miesięcy do dnia spełnienia warunków utrzymania stanowiska pracy utworzonego w związku z przyznaną refundacją oraz zatrudnienia na tym stanowisku pracy skierowanego bezrobotnego lub skierowanego opiekuna. Urząd Pracy powinien monitorować tą sytuację tylko przez ustawowy termin utrzymania stanowiska pracy tj. do 12 lub 18 miesięcy.	Projektowane rozwiązania w rozporządzeniu będą nakładały dodatkowe obciążenia na działalność urzędów pracy. Urzędy pracy nie posiadają odpowiednich narzędzi jak również zasobów pracowników do wykonywania kolejnych obciążających zadań. Ponadto zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 251 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia roszczenia wynikające z umów o dofinansowanie przedawniają się po 3 latach od dnia spełnienia warunków do ich nabycia.		
23.	§ 9 ust. 2	Bardziej dokładne określenie sposobu postępowania w zależności od sytuacji.	Weryfikacja dokonania zwrotu równowartości podatku od towarów i usług zakupionych w ramach refundacji w przypadku, gdy podmiot nabył prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego, jest niespójna z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług (VAT). Nie zawsze bowiem będzie możliwe rozliczenie		

			pełnej kwoty (choćby przez brak towarów, zmianę profilu działalności czy wartość środka trwałego).		
24.	§ 10 ust. 2	Postuluje się zmianę poprzez wyłączenie obowiązku ustanawiania dodatkowego zabezpieczenia w przypadku aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji, przy jednoczesnym pozostawieniu organowi kompetencji do odmowy jego przyjęcia w sytuacjach, gdy nie jest to uzasadnione lub istnieją przesłanki braku możliwości skutecznej egzekucji.	Zapis ten w przypadku aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji jest niepraktyczny i w istocie uniemożliwia racjonalne wykorzystanie tej formy zabezpieczenia. Wymaganie ustanowienia dodatkowego zabezpieczenia czyni tę formę nieatrakcyjną dla beneficjentów, ponieważ nikt nie poniesie kosztów sporządzenia aktu notarialnego, jeżeli i tak zobowiązany będzie do ustanowienia innego zabezpieczenia. Akt notarialny o poddaniu się egzekucji stanowi bardzo dobrą i skuteczną formę zabezpieczenia, w przypadku posiadania przez podmiot majątku. Właściwą ocenę racjonalności jego zastosowania powinien przeprowadzić Starosta, posiadając stosowne kompetencje w tym zakresie (które wynikają już z ustawy). Obecne brzmienie przepisu prowadzi do sytuacji, w której jednakowo traktuje się podmioty posiadające majątek trwały, zatrudniające wielu pracowników i osiągające wielomilionowe przychody, jak również firmy powstałe w nieodległej przeszłości bez majątku własnego, bez zatrudnienia i bez zamkniętego roku obrotowego. Takie rozwiązanie w dużym stopniu utrudnia współpracę z wiarygodnymi kontrahentami, dla których akt notarialny jako forma		

			zabezpieczenia – w świetle obecnego przepisu – staje się w praktyce „martwym zapisem”. W konsekwencji pozbawia to strony możliwości elastycznego i racjonalnego doboru formy zabezpieczenia, mimo że przepisy ustawy (art. 150 ust. 3) przewidują indywidualną ocenę jego adekwatności po stronie Starosty.		
25.	§ 10 ust. 5 i 6	Proponuje się modyfikację tych przepisów, w takim kierunku, aby po pierwsze działały na wniosek a nie z automatu, ponadto w przepisach należy uwzględnić konieczność zabezpieczenia odsetek a nie tylko należności głównej.			
26.	§ 11 ust. 3	Do dotychczas zawartych umów powinny być stosowane dotychczasowe przepisy.	W umowach zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia były stosowane przepisy rozporządzenia MRPiPS z dnia 14 lipca 2017 r. Zwracamy uwagę, że obowiązek stosowania przepisów nowego rozporządzenia skutkować będzie koniecznością aneksowania zawartych umów, m.in. w zakresie rozliczenia wydatków w terminie 2 miesięcy, wzoru druku rozliczenia, podwyższenia kwoty zabezpieczenia na co najmniej 6 lat, na co przedsiębiorcy mogą nie wyrazić zgody.		